

og man vil kunne uindgaa meget Omsvøbsarbejde. Kunde man altsaa finde en Mand, som kunde paatage sig Overledelsen af disse to Forretninger, vilde jeg anse det for hensigtsmæssigt at gjøre Forsøget, og da det er Tilfældet, har jeg troet at maatte gjøre det. Naturligvis kan den nuværende Generaldirektørs Stilling ikke blive den samme, som den tidligere Generaldirektørs, og heller ikke kan Overingeniørens Stilling overfor de Arbejder, som tidligere paahvilede Overingeniøren, blive den samme som hidtil. Jeg skal udtrykke det ganske kort saaledes, at jeg siger, at det Tilfælde som Overingeniøren tidligere har haft i forskjellige Retninger, maa gaa bort fra ham og over paa Andres Hænder, og den nuværende Generaldirektør for Jernbanerne faar ikke andre Indtaagter end dem, som udbetales ham direkte af Statskassen, af Jernbanens Kasse. Det følger af sig selv, at saaledes maa Forholdet ordnes. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Vjornbak) var saa velvillig at sige, at han ikke havde tænkt, at der skulde komme nogen Besparelse ud af den nye Ordning. Jeg kan dog berolige det ærede Medlem med, at der vil komme en Besparelse ud deraf. Den vil komme paa Generaldirektørens Lønning idet den nye Generaldirektør vil faae 4,000 Kr. mindre i Marsløn end den nylig afdøde, medens jeg ganske vist har paatænkt at bruge Overingeniørens Konto dels til Honorar for ham, og dels til Honorar for Ande, der maa overtage en Del af de Forretninger, som hidtil direkte have paahvilet ham. — Et andet Emne, som har beskæftiget forskjellige ærede Medlemmer, er Havnevoesenet, særlig Fisterihavnene. Fra Bornholm meldte man sig først, og det fandt jeg helt naturligt, thi naar man først har begyndt at tage til sig i en Retning, vører Appetiten, og Bornholm er jo meget vel stillet med Hensyn til Statsunderstøttelse til Havne. Jeg tror, at Bornholm har 6 eller 7 Fisterihavne eller maatte endnu flere. Jeg kan godt forstaa, at der saavel i Odsherred som andre Steder er Trang til flere Havne, og Spørgsmaalet om de kunne komme, bør tages under Overvejelse; at de kunne komme, er jo ingenlunde en Umulighed; men jeg tror, at Forholdene først trænge til nærmere Underfølgelse, og jeg tør vel sige, at Finantsudvalget har været ganske enigt med mig i saa Henseende. Man har givet de Bedkommende Saan i Forventning om, at disse ville blive afdragne. Ja, hvis man kunde være sikker paa, at de bleve afdragne, kunde man jo se bort fra, om der var mange eller saa Fisterer paa Stedet, der havde Interesse af at faae

Fisterihavne; men Forholdet er ikke saaledes, at det altid lykkes at faae disse Afdrag. For Bornholms Bedkommende skal jeg blot nævne, at der skulde have været afdraget 9,441 Kr., men der er kun afdraget 1,323 Kr. Saaledes staar Sagen for Diebliffet. Jeg siger ikke, at dette er en afgjørende Grund for at høre op med at gaa i den Retning, men jeg paastaar, at der er al Grund til nærmere at undersøge Sagen, før man gaar til nye Foretagender i den Retning, og det skal jeg være meget villig til at gjøre. Et langt større og vigtigere Spørgsmaal er blevet nævnt af flere ærede Medlemmer fra det nordlige Sjælland, nemlig om Fisterihavne paa Sjællands Vestkyst. Jeg maa indrømme, at det er et høist interessant Spørgsmaal, og det fortjener i Sandhed en Løsning. Om en saadan Løsning kan komme snart, er jeg i dette Øieblik ikke i Stand til at sige. Ærede Medlemmer ville erindre, at der paa Finantsloven for Finantsaaret 1888—89 blev foreslået og givet en Bevilling til nærmere Underfølgelse af Havneanlæg ved Klitmøller, Hirtshals og Sandbækhage. Denne Underfølgelse er anstillet, men det endelige Resultat foreligger endnu ikke for mig, og forinden det foreligger, tør jeg ikke udtale mig nærmere om dette Forhold. Jeg tror, at det vil blive for kostbart at anlægge disse Havne. Vi have jo en Havn paa Sjællands Vestkyst, nemlig Esbjerg Havn, som vi have haft megen Nytte og Glæde af. Den staar forøvrigt ikke Staten i en saa høi Sum, som det ærede Medlem syntes at antage. Den staar i noget over 2 Mill. Kr., og jeg tror ikke, at man for en saadan Sum vil kunne faae en Fisterihavn, hvis der overhovedt kan anlægges en saadan paa Sjællands Vestkyst. Det ærede Medlem for Kjølbenhavs Amt 5te Valgtreds (Holstein-Ledeborg), var saa sangvinsk, at han vilde gaa til et Havneanlæg ved Skagen. Jeg maa tillade mig at gjentage min Stilling til dette Spørgsmaal, da det var fremme i Fjor som en Tanke. Jeg jagde dengang, at hvis jeg troede, at der fornuftigvis kunde anlægges en holdbar Fisterihavn eller mindre Havn ved Skagen, da vilde jeg ikke have tilladt mig at foreslaa et Jernbaneanlæg til Skagen. Naar altsaa dette Jernbaneanlæg er vedtaget, saa er det, i alt Fald fra Regeringens Side, i Tilslutning til de Præmissjer, at endnu er der foreløbig ikke Tale om noget Havneanlæg ved Skagen. Om Tanken med Tiden kan udvikle sig til, at der kan komme en saadan til, det veed jeg ikke, det udtaler jeg mig ikke om, men for Tiden foreligger dette Spørgsmaal for mig ikke som praktisk. — Om Fisterieret er der ogsaa faldet enkelte Bemærk-